

คุณสมบัติของคำเรียกสีในภาษาเขมร¹

สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล*

คำเรียกสีเป็นคำที่มนุษย์ใช้เพื่อแสดงการรับรู้และแสดงถึงความสามารถในการจำแนกสีต่างๆ ออกจากกัน² การศึกษาคำเรียกสีทางด้านภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่จึงเน้นเกี่ยวกับการจัดจำแนกประเภทสีในภาษาต่างๆ ภายหลังเมื่อผู้เขียนศึกษาคำเรียกสีในระดับลึกแล้วพบว่า การศึกษาคำเรียกสีในโครงสร้างไวยากรณ์มีความน่าสนใจ เนื่องจากว่า คำเรียกสีเป็นคำกลุ่มหนึ่งที่มีคุณสมบัติในการทำหน้าที่ในหน่วยไวยากรณ์ (grammatical unit)³ ได้ค่อนข้างหลากหลาย

นักวิชาการที่ศึกษาภาษาเขมร เช่น Gorgoniyev⁴ จัดให้คำเรียกสีเป็นคำในหมวดคุณศัพท์ (adjective) โดยให้เหตุผลว่าคำเรียกสีทำหน้าที่ขยายคำนามในนามวลี และนักวิชาการที่ศึกษาภาษาเขมร เช่น Huffman⁵ และ Nacaskul⁶ เรียก

---

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ที่กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง "สีในภาษาเขมร : การรับรู้และโครงสร้างทางไวยากรณ์" ผู้เขียนขอขอบคุณ ผศ.ดร. อรวรรณ บุญฤทธิ์ ที่ช่วยอ่านต้นฉบับ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

* นักศึกษาปริญญาเอก ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

² Brent Berlin and Paul Kay, *Basic Color Terms : Their Universality and Evolution* (California : University of California Press, 1969), 159 ; and Corbett Greville G. and Davies Ian R. "Establishing Basic Color Terms : Measures and Techniques," in *Color Categories in Thought and Language*, ed. C. L. Hardin and Luisa Maffi (Cambridge : Cambridge University Press, 1997), 197.

³ หน่วยไวยากรณ์ (grammatical unit) คือ หน่วยทางภาษาในระดับวลี (phrase) อนุพจน์ (clause) และประโยค (sentence)

⁴ Y.A. Gorgoniyev, *The Khmer Language* (Moscow : Nauka Publishing House, 1966.)

⁵ Franklin E. Huffman, "An Outline of Cambodian Grammar" (Ph.D. Dissertation, Cornell University, 1967).

⁶ Karnchana Nacaskul, "Parallelism in the Use and Construction of Certain Grammatical and Lexical Items in Cambodian and Thai : A Typological Comparative Study" (Ph.D. Thesis, University of London, 1974).

คำคุณศัพท์ว่ากริยาคุณศัพท์ (adjectival verbs) ส่วน Jacob⁷ เรียกคำคุณศัพท์ว่ากริยาบอกคุณลักษณะ (attributive verbs) ด้วยเหตุผลที่ว่า นอกจากคำดังกล่าวจะทำหน้าที่ขยายคำนามในนามวลีได้แล้ว คำดังกล่าวยังปรากฏเป็นกริยาในภาคแสดงได้ด้วย อย่างไรก็ตาม นักวิชาการที่ศึกษาภาษาเขมรมีคำเรียกคำกริยาประเภทอื่นที่ไม่ใช่คำคุณศัพท์ว่า กริยาแสดงการกระทำ (Active verbs)

เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างที่นักวิชาการเสนอไว้ซึ่งมักให้ตัวอย่างที่ตรงกัน นั้นคือ คำเรียกจะทำหน้าที่ขยายคำนามในนามวลี ดังตัวอย่าง

1)	qaaw	saa	bəy	robəh	khiom	nuh
	เสื่อ	ชาว	สาม	ของ	ฉัน	นั้น
- “เสื่อสีขาวสามตัวของฉันนั้น”

คำว่า /saa/ “ชาว” เป็นคำที่ขยายคำนามหลักในข้อความที่ 1 คำดังกล่าวจึงอาจถือเป็นคำในหมวดคุณศัพท์ (adjective) ดังนั้น การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เขียนจะนำเสนอคุณสมบัติของคำคุณศัพท์อื่นๆ เปรียบเทียบกับคำเรียกนี้ด้วย นอกจากนี้ ผู้เขียนนำคำว่า /pəw/ “สี” มาร่วมพิจารณาด้วย เนื่องจากคำดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คำเรียกนี้เดี่ยวๆ มีคุณสมบัติแตกต่างจากคำเรียกที่มี /pəw/ “สี” นำหน้า ในโครงสร้างไวยากรณ์รูปแบบต่างๆ

1. คุณสมบัติในการเป็นคำขยายคำนาม

คำในหมวดคุณศัพท์จะเกิดเป็นส่วนหนึ่งของนามวลี และมีคุณสมบัติในขยายคำนาม คำคุณศัพท์ที่มีคุณสมบัติลักษณะนี้อาจปรากฏในนามวลีพื้นฐานและนามวลีแสดงการเปรียบเทียบ

ก) คำคุณศัพท์ที่เกิดในนามวลีพื้นฐาน

2)	/qaaw	thom	nih/
	เสื่อ	ใหญ่	นี้
- “เสื่อใหญ่ตัวนี้”

⁷ Judith M. Jacob, *Introduction to Cambodian* (London : Oxford University Press, 1968).

ข) คำคุณศัพท์ที่เกิดในนามวลีแสดงการเปรียบเทียบ

- 3) /qaaw thom ciəŋ kee nih/
 เสือ ใหญ่ กว่า เขา นี้
 "เสือดัวใหญ่ที่สุดตัวนี้"

เมื่อพิจารณาคุณสมบัติในการขยายคำนามของคำคุณศัพท์ข้างต้น คำเรียกสีมีคุณสมบัติเหมือนกับคำคุณศัพท์ นั่นคือ เกิดในตำแหน่งเดียวกับคำคุณศัพท์ในนามวลีพื้นฐานและนามวลีแสดงการเปรียบเทียบ โดยคำเรียกสีที่มีคุณสมบัตินี้ อาจปรากฏเดี่ยวๆ หรือปรากฏร่วมกับคำว่า /pəə/ "สี" ก็ได้

ค) คำเรียกสีที่เกิดในนามวลีพื้นฐาน

- 4) /qaaw kmaw nih/
 เสือ ดำ นี้
 "เสือดำนี"
- 5) /qaaw pəə kmaw nih/
 เสือ สี ดำ นี้
 "เสือดีสำนี"

ง) คำเรียกสีที่เกิดในนามวลีแสดงการเปรียบเทียบ

- 6) /qaaw krahaam ciəŋ kee nih/
 เสือ แดง กว่า เขา นี้
 "เสือด่างที่สุดตัวนี้"
- 7) /qaaw pəə krahaam ciəŋ kee nih/
 เสือ สี แดง กว่า เขา นี้
 "เสือด่างสีที่สุดตัวนี้"

2. คุณสมบัติในการเป็นคำกริยากรรมย่อย⁸

คุณสมบัติของคำคุณศัพท์ในการเป็นคำกริยากรรมย่อย คือ คำที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกับคำกริยาของภาคแสดง อาจกล่าวได้ว่า คำคุณศัพท์ที่เกิดในตำแหน่งดังกล่าวทำหน้าที่เป็นแก่นของกริยวลี

- 8) /qaaw baək kaa nuh lqaa/
 เสื้อเปิดคอ นั้น สวย
 “เสื้อเปิดคอตัวนั้นสวย”

คำว่า /lqaa/ “สวย” ในตัวอย่างที่ 8 ปรากฏในตำแหน่งกริยาของประโยคและสามารถปรากฏหน้าคำว่า “กว่า” ในภาษาเขมรได้ ดังนั้น คำดังกล่าวจึงถือเป็นคำกริยากรรมย่อย

คำเรียกสีสามารถปรากฏในตำแหน่งเดียวกับคำคุณศัพท์ในตัวอย่างที่ 8 คือ คำว่า /lqaa/ “สวย” โดยทำหน้าที่เป็นคำกริยากรรมย่อยในประโยค จึงสะท้อนได้ว่า คำเรียกสีมีคุณสมบัติในการเป็นคำกริยากรรมย่อยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า คำเรียกสีที่ปรากฏในตำแหน่งนี้มักปรากฏร่วมกับคำว่า /pɔɔ/ “สี” เสมอ

- 9) /qaaw baək kaa nuh pɔɔ khiəw/
 เสื้อเปิดคอ นั้น สี น้ำเงิน
 “เสื้อเปิดคอตัวนั้นสีน้ำเงิน”

คำว่า /pɔɔ/ “สี” มีบทบาทสำคัญในการที่คำเรียกสีจะทำหน้าที่เป็นกริยาของภาคแสดง กล่าวคือ คำเรียกสีไม่สามารถปรากฏเดี่ยวๆ โดยไม่มีคำว่า /pɔɔ/ “สี” เมื่อปรากฏในตำแหน่งของกริยากรรมย่อย ผู้เขียนทดสอบโดยตัดคำว่า /pɔɔ/ “สี” ในตัวอย่างข้อมูลที่ 9 ได้ผลดังต่อไปนี้

- 10) * /qaaw baək kaa nuh khiəw/
 เสื้อเปิดคอ นั้น น้ำเงิน

⁸ คำกริยากรรมย่อย คือ คำที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกับคำกริยากรรมของประโยค แต่คำกริยากรรมย่อยสามารถปรากฏหน้าคำว่า “กว่า” ในประโยคแสดงการเปรียบเทียบได้ ในขณะที่คำกริยากรรมไม่สามารถปรากฏหน้าคำว่า “กว่า” ในประโยคแสดงการเปรียบเทียบได้

เครื่องหมาย * ในตัวอย่างข้อมูลที่ 10 แสดงว่าประโยคข้างต้นผิดไวยากรณ์ในภาษาเขมร ผู้พูดภาษาเขมรจะไม่ใช้ประโยคดังกล่าว

คำคุณศัพท์ในตัวอย่างที่ 8 และคำเรียกสีในตัวอย่างที่ 9 ปรากฏในตำแหน่งกริยาในภาคแสดง ผู้เขียนจึงทดสอบความเป็นกริยาของคำทั้งสอง โดยใช้เกณฑ์ของ อุดม วโรตม์ลิขิตต์ ที่กล่าวว่า กริยาทุกคำสามารถมีคำปฏิเสธ "ไม่" ปรากฏนำหน้าได้ และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า การใช้คำว่า "ไม่" เป็นเกณฑ์ในการทดสอบความเป็นกริยาถือเป็นเกณฑ์ที่ไม่มีข้อยกเว้นและเชื่อถือได้มากที่สุด¹⁰ ดังนั้น ผู้เขียนจึงนำ คำว่า /qat/ หรือ /min/ "ไม่" ในภาษาเขมรมาทดสอบกับคำคุณศัพท์ เมื่อนำคำว่า "ไม่" มาทดสอบคำคุณศัพท์ได้ผลดังนี้

11)	/kmeig	qat	lqaa	tec/
	เด็ก	ไม่	ดี	หรือ
12)	/pqoun	khom	min	sqaat tec/
	น้อง	ฉัน	ไม่	สวย หรือ

ในขณะที่ เมื่อทดสอบความเป็นกริยาของคำเรียกสีในภาษาเขมร ได้ผลต่างจากคำคุณศัพท์ ดังนี้

13)	? /sompūət	qat	khieŋw/
	ผ้าถุง	ไม่	น้ำเงิน
14)	? /sompūət	qat	pəə khieŋw/
	ผ้าถุง	ไม่	สี น้ำเงิน
15)	? /sraom day	min	swaay/
	ถุงมือ	ไม่	ม่วง

⁹ อุดม วโรตม์ลิขิตต์, ไวยากรณ์ไทยในภาษาศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542), 21.

¹⁰ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, "ชนิดของคำในภาษาไทย : การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์โดยอาศัยฐานข้อมูลภาษาไทยปัจจุบันสองล้านคำ," รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543. (อัดสำเนา)

- 16) ?/sraom day min pɔɔ swaay/
 ฤงมือ ไม่ สี ม่วง

เครื่องหมาย ? ที่ปรากฏหน้าข้อความที่ 13, 14, 15 และ 16 แสดงให้เห็นว่า แม้ข้อความดังกล่าวจะไม่ผิดไวยากรณ์ก็ตาม แต่โดยทั่วไปภาษาเขมรจะไม่ใช้คำปฏิเสธอยู่หน้าคำเรียกสี เมื่อใช้อ้างอิงความหมายกับสีของวัตถุ¹¹

ในภาษาเขมร หากต้องการใช้ประโยคแสดงการปฏิเสธที่คำเรียกสีปรากฏในตำแหน่งกริยากรรมย่อจะใช้ในโครงสร้างต่อไปนี้

- 17) /qaaw qat meen pɔɔ kmaw/
 เสือ ไม่ ไข่ สี ดำ

การที่คำเรียกสีไม่สามารถปรากฏหลังคำปฏิเสธ /qat/ หรือ /min/ "ไม่" สะท้อนได้ว่า คำเรียกสีมีลักษณะบางประการที่แตกต่างจากคำคุณศัพท์ทั่วไป และการที่คำเรียกสีที่ปรากฏในตำแหน่งกริยาของภาคแสดงต้องเกิดร่วมกับคำว่า /pɔɔ/ "สี" เสมอนั้นคือ คำเรียกสีไม่สามารถปรากฏเดี่ยวๆ ได้ ผู้เขียนเห็นว่า คำเรียกสีมีคุณสมบัติในการเป็นคำกริยากรรมย่อไม่เท่ากับคำคุณศัพท์ทั่วไป

โดยทั่วไป ผู้ศึกษาภาษาเขมรส่วนใหญ่มักกล่าวถึงคุณสมบัติของคำคุณศัพท์เพียงสองลักษณะที่เสนอไปแล้ว คือ คุณสมบัติในการเป็นคำขยายคำนาม และคุณสมบัติในการเป็นคำกริยากรรมย่อ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนพบว่าคำคุณศัพท์และคำเรียกสีมีคุณสมบัติในหน่วยไวยากรณ์มากกว่านั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

¹¹ ผู้เขียนพบตัวอย่างข้อมูลที่คำเรียกสีบางคำ เช่น ดำและขาว สามารถปรากฏหลังคำว่า /qat/ และ /min/ "ไม่" อย่างไรก็ตาม คำเรียกสีที่ปรากฏหลังคำปฏิเสธ จะไม่ถูกใช้อ้างอิงความหมายกับสีของวัตถุ แต่ถูกเชื่อมโยงความหมายเพื่อบอกสภาพของคำนาม ดังตัวอย่าง

/qaaw qat kmaw/
 เสือ ไม่ ดำ
 "เสือไม่สปรก"

3. คุณสมบัติในการเป็นคำนาม

คุณสมบัติในการเป็นคำนาม คือ การที่คำคุณศัพท์สามารถปรากฏในตำแหน่งคำนามหลักของข้อความ คุณสมบัติของคำคุณศัพท์ลักษณะนี้มักจะปรากฏในการพูดครั้งที่สองของบทสนทนาหรือตรงกับที่ วิจินต์ ภาณุพงศ์¹² เรียกว่า ประโยคไม่เริ่ม คือ ประโยคที่ไม่สามารถใช้เริ่มต้นบทสนทนาได้ นอกจากนี้ คำคุณศัพท์ที่มีคุณสมบัติในการเป็นคำนามจะต้องปรากฏร่วมกับคำว่า /qaa/ "Title" เสมอ

- 18) a /khiom thi sampnot pii/
ฉัน ชื่อ ผ้า สอง
"ฉันชื่อผ้าสองผีน"

- 18) b /qaa weeng qaoy look qaa kloy robah khiom/
Title ยาว ให้ คุณ Title สั้น ของ ฉัน
"ผีนยาวให้เธอ ผีนสั้นของฉัน"

คำเรียกสีที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ กล่าวคือ สามารถปรากฏในการพูดครั้งที่สอง แต่คำเรียกสีอาจมีคำว่า /poo/ "สี" หรือ /qaa/ "Title" นำหน้าก็ได้

- 19) a /ptəəq baəŋ mion laan pii/
บ้าน พี่ มี รถ สอง
"บ้านพี่มีรถสองคัน"

- 19) b /poo saa robah khiom poo kmaw robah mdaay/
สี ขาว ของ ฉัน สี ดำ ของ แม่
"ฉันสีขาวของฉัน ฉันสีดำของแม่"

- 20) a /look trəwkaa krawat naa/
คุณ ต้องการ เน็คไท ไท
"คุณต้องการเน็คไทเส้นไท"

¹² วิจินต์ ภาณุพงศ์, โครงสร้างของภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543), 14.

- 20) b /qaa chiəm cruuk nih/
 Title เลือดหมู นี้
 "เส้นสีเลือดหมูนี้"

4. คุณสมบัติในการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา (Verbal Complement)

คำเรียกสีในภาษาเขมรที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา อาจปรากฏร่วมกับคำว่า /pəə/ "สี" หรือไม่ได้ เมื่อเกิดเป็นส่วนเติมเต็มของกริยาบางตัว เช่น /laəŋ/ "ขึ้น"

- 21) /muk kee laəŋ krahaam/
 หน้า เขา ขึ้น แดง
 "หน้าเขาขึ้นสีแดง"
- 22) /muk kee laəŋ pəə krahaam/
 หน้า เขา ขึ้น สี แดง
 "หน้าเขาขึ้นสีแดง"

ในขณะที่ คำเรียกสีจะต้องปรากฏร่วมกับคำว่า /pəə/ "สี" เสมอ เมื่อปรากฏหลังกริยาบางคำ เช่น /liəp/ "ทา" หรือ /miəŋ/ "มี" เป็นต้น

- 23) /kdaa liəp pəə kmaw/
 กระดาน ทา สี ดำ
- 24) /priy pnum miəŋ pəə khiəw/
 ป่าเขา มี สี น้ำเงิน

เป็นที่น่าสังเกตว่า คุณสมบัติของคำเรียกสีในการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา ไม่พบในคำคุณศัพท์อื่นๆ ผู้เขียนทดสอบโดยนำคำคุณศัพท์อื่นๆ มาแทนที่ในตำแหน่งของคำเรียกสีที่ปรากฏในตัวอย่างข้อความที่ 21, 22, 23 และ 24 ได้ผลดังนี้

- 25) */muk kee laəŋ lqaa/
 หน้า เขา ขึ้น ดี
- 26) */kdaa liəp lqaa/
 กระดาน ทา ดี

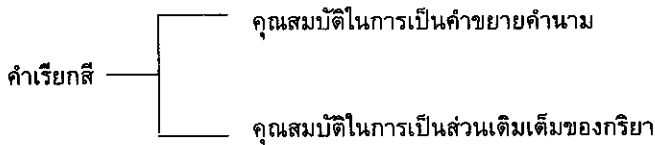
- 27) * /priy pnum mion lqaa/
 ปาเขา มี ดี

การทดสอบข้างต้นยืนยันได้ว่า คำคุณศัพท์อื่นๆ ไม่สามารถปรากฏเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา /laəŋ/ “ขึ้น” /liəp/ “ทา” และ /mion/ “มี” คุณสมบัติประการนี้ทำให้คำเรียกสีมีความแตกต่างจากคำคุณศัพท์อย่างชัดเจน

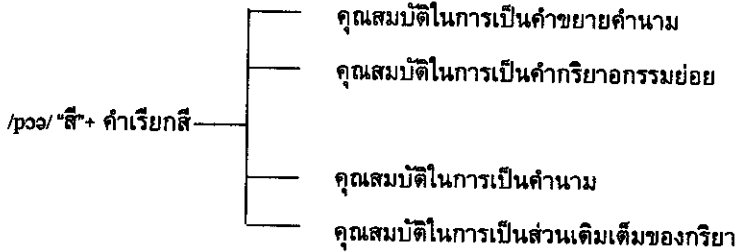
สรุป

คำเรียกสีในภาษาเขมรมีคุณสมบัติแตกต่างบางประการกับคำคุณศัพท์. กล่าวคือ คำเรียกสีไม่สามารถนำหน้าด้วยคำปฏิเสธ /qat/ และ /min/ “ไม่” ในขณะที่คำคุณศัพท์อื่นๆ สามารถมีคำปฏิเสธนำหน้าได้ ความแตกต่างของคำเรียกสีกับคำคุณศัพท์อีกประการคือ คำเรียกสีสามารถเกิดเป็นส่วนเติมเต็มของกริยาได้ แต่คำคุณศัพท์อื่นๆ ไม่สามารถเกิดเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา

นอกจากนี้ จากการศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนพบว่า คำว่า /pəə/ “สี” เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คำเรียกสีสามารถปรากฏในบริบทได้หลากหลายกว่าคำเรียกสีที่ปรากฏเดี่ยวๆ จากการนำเสนอคุณสมบัติของคำเรียกสีสามารถสรุปได้ว่า คำเรียกสีที่ปรากฏเดี่ยวๆ มีคุณสมบัติ 2 ลักษณะ คือ การเป็นคำขยายคำนาม และการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา ส่วนคำเรียกสีที่ปรากฏร่วมกับคำว่า /pəə/ “สี” มีคุณสมบัติ 4 ลักษณะ คือ การเป็นคำขยายคำนาม การเป็นคำกริยากรรมยอย การเป็นคำนาม และการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 คุณสมบัติของคำเรียกสีเมื่อปรากฏเดี่ยวๆ

แผนภูมิที่ 2 คุณสมบัติของคำเรียกสีเมื่อปรากฏร่วมกับคำว่า /pɔɔ/ "สี"

การวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์และคุณสมบัตินี้ของคำเรียกสี แสดงให้เห็นปัญหาของการจัดหมวดคำของคำเรียกสี เนื่องจากคำเรียกสีมีคุณสมบัตินี้ที่อาจจัดให้อยู่ในหมวดคำได้หลากหลาย ทั้งนี้ จากการจัดประเภทหมวดคำของคำเรียกสีควรคำนึงถึงคุณสมบัตินี้การเป็นคำนาม และคุณสมบัตินี้ในการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยาคด้วย ข้อมูลในส่วนนี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคำเรียกสีกับคำคุณศัพท์หรือคำในหมวดคำชนิดอื่น

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนพบว่า คำเรียกสีไม่น่าจะจัดให้เป็นคำในหมวดคุณศัพท์เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ผู้เขียนเห็นว่าการจัดหมวดคำของคำเรียกสีให้แน่นอนคงต้องพิจารณาโดยละเอียดร่วมกับการจัดประเภทหมวดคำชนิดต่าง ๆ ประเด็นนี้ต้องศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

บรรณานุกรม

- วิจิตร ภาณุพงศ์. โครงสร้างของภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. "ชนิดของคำในภาษาไทย : การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์ โดยอาศัยฐานข้อมูลภาษาไทยปัจจุบันสองล้านคำ." รายงานการวิจัยเสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543. (อัดสำเนา)
- อุดม วโรตม์สิขิตติ์. ไวยากรณ์ไทยในภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.
- Brent Berlin and Paul Kay. **Basic Color Terms : Their Universality and Evolution.** California : University of California Press, 1969.
- Corbett Greville G. and Davies Ian R. "Establishing Basic Color Terms : Measures and Techniques," in **Color Categories in Thought and Language**, ed. C. L. Hardin and Luisa Maffi. Cambridge : Cambridge University Press, 1997.
- Franklin E. Huffman. "An Outline of Cambodian Grammar." Ph.D. Dissertation, Cornell University, 1967.
- Judith M. Jacob. **Introduction to Cambodian.** London : Oxford University Press, 1968.
- Karnchana Nacaskul. "Parallelism in the Use and Construction of Certain Grammatical and Lexical Items in Cambodian and Thai : A Typological Comparative Study." Ph.D. Thesis, University of London, 1974.
- Y.A. Gorgoniyev. **The Khmer Language.** Moscow : Nauka Publishing House, 1966.

บทคัดย่อ

คุณสมบัติของคำเรียกสีในภาษาเขมร

คำเรียกสีในภาษาเขมรสามารถทำหน้าที่ในหน่วยไวยากรณ์ (grammatical unit) ได้ 4 ลักษณะ คือ คุณสมบัติการเป็นคำขยายคำนาม คุณสมบัติในการเป็นกริยากรรมย่อย คุณสมบัติในการเป็นคำนาม และคุณสมบัติในการเป็นส่วนเติมเต็มของกริยา ทั้งนี้ คุณสมบัติของคำเรียกสีในการเป็นคำนามมักปรากฏในการพูดครั้งที่สองของบทสนทนาหรือประโยคไม่เริ่มเท่านั้น

เมื่อพิจารณาคูณสมบัติของคำเรียกสีแล้วพบว่า คำเรียกสีมีลักษณะบางอย่างต่างจากคำคุณศัพท์อื่นๆ คือ คำเรียกสีไม่สามารถมีคำปฏิเสธ /qab/ หรือ /mhn/ “ไม่” นำหน้า ในขณะที่คำคุณศัพท์สามารถมีคำปฏิเสธนำหน้าได้ ความแตกต่างอีกลักษณะคือ คำเรียกสีสามารถเกิดเป็นส่วนเติมเต็มของกริยาได้ ในขณะที่คำคุณศัพท์อื่นๆ ไม่มีคุณสมบัตินี้